

LÁZIDOMBI NYÁR

♦ A LÁZI-DOMBI KULTURÁLIS EGYESÜLET KIADVÁNYA ♦ 2012 AUGUSZTUS 20. ♦

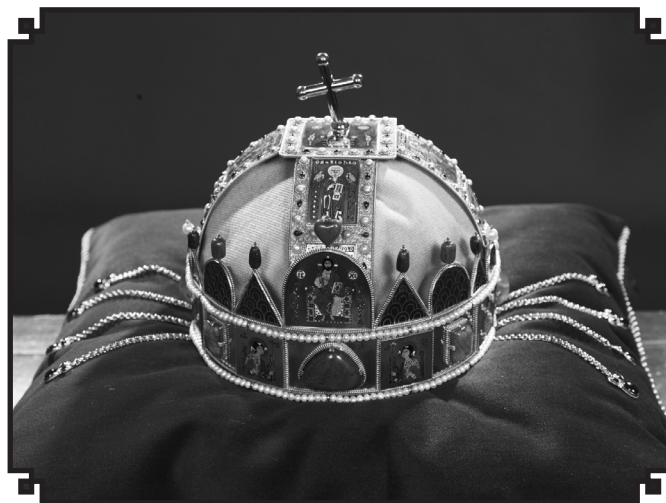
MIT JELENT SZÁMOMRA SZENT ISTVÁN?

Szent Istvánnak sikerült az, ami népének máig sem sikerült. Nyugodtan, alaposan megismerkedett a kereszténységgel. Annak nem a kritikájával bajlódott, nem is a politikai hasznát leste. Mesterétől, a prágai Szent Adalberttől nem csupán a kor legkitűnőbb hitoktatásában részesült, hanem még fiatalon a hitből következő életformát is elsajátította. Keresztelkedése, bérmálkozása, házasodása nem rekedt meg a szokásos ceremónia szintjén. Belső életének fordulópontjai, mint várbástyán a lőrés, számára fényt, új látást tettek lehetővé. Első királyunk a hitével vált európaivá, történelmünkben kiindulóponttá. Olyan többlet erőhöz jutott, mint a későbbi nagyok: Szent László, Szent Margit, vagy Hunyadi János. Otthonos lett a művelt világban, miként Pázmány Rómában, Kőrösi Csoma Tibetben, Széchenyi Londonban, vagy Munkácsy Párizsban. Isten önmagával tette őt „érintetté”, így többé vált, mint uralkodó, vagy országalapító. Ezért tiszteljük Jobbját, Koronáját, Névnapját.

Ősi, búsongó énekünk, amellyel őt keressük mondván „ah, hol vagy?”, addig csak önkínzás, választalan jajongás, amíg azt nem tesszük, amit ő tett. Az igazi kérdés ugyanis az, hogy „hol vagyunk mi”?! Még hány Mohács, hány Trianon kell, hogy rájövünk egyedül, szembe a Világgal nem győzzük. Az állandósuló válságban ne „Csaba királyfit” hívogassuk, hanem fogadjuk be a Mennyei Atyát! A kétharmados nemzeti győzelmet nem bosszulásra, nem is kárpótlásra kaptuk. Ez kegyelmi idő. Most van ideje a történelem alapjainak, nemzetünk gyökereinek újra felfedezésének. Tisztáznunk kell hitünk, világnézetünk biztos alapjait, és bátran bele kell vágnunk a keresztény gyakorlatba. Ma már végképp nem érünk rá kiüresedett szólalásokra, lényegüket vesztett ünnepélyekre, álszent szokásokra. Az Ellenségnek dolgozik, aki ma is gyűlöl, vagy harácsol. Szent István titka a megtalált Isten, aki felkelti napját mindenkire, a végsőkig menti Szodomát és Ninivét, irgalmaz Szamaria hírhedt asszonyának, nem árulja el árulóját, szíve van sántára, bénára, madárka tollára és aki minket, mai magyarakat is hazavár!

*Balás Béla
megyéspüspök*

József Attila

Nyár

Aranyos lapály, gólyahír,
áramló könnyűségű rét.
Ezüst derűvel ráz a nyír
egy szellőcskét és leng az ég.

Jön a darázs, jön, megszagol,
dörmög s a vadrózsára száll.
A mérges rózsza meghajol -
vörös, de karcsú még a nyár.

Ám egyre több lány buggyanás.
Vérbő eper a homokon,
bóbiskol, zizzen a kalász.
Vihar gubbaszt a lombokon.

Ily gyorsan betelik nyaram.
Ördögsekéren hord a szél -
csattan a menny és megvillan
kék, tünde fénnel fönn a tél.

ISKOLA 2012-2013

Beszélgetés Bendi Tibornéval a szennai iskola vezetőjével

– **Tisztelt Igazgató Asszony, most, hogy hamarosan indul a 2012/13-as tanév, tavasszal megtörténtek a beiratkozások, milyen eredményről tud beszámolni? Gondolok arra, hogy a megmaradás szempontjából a mai rendszerben a létszám kulcskérdés.**

– A 2012/2013-as tanévre 23 első osztályos kisdíákot írtak be. A szennai óvodából, a kaposszerdahelyi óvodából és Kaposvárról lesznek elsős gyermekeink. Ez egy nagyon jó és stabil létszám ahhoz, hogy a 2013. január 1-től esedékes állami fenntartás után is úgy gondolják, szükség van a várostól 8 km-re egy jól működő iskolára, amely a környező falvak tanulóit befogadja. Az első osztály is iskolaotthonban működik majd. Mindkét tanítónő szakmailag elismert, több éves tapasztalattal rendelkezik.

Úgy vélem, hogy az iskola megmaradása szempontjából fontos, hogy osztályonként 20 fővel tudjunk működni, de legalább ilyen fontos az is, hogy az iskola szakmai színvonala, kínálata, minőségi mutatói meghaladják a városi iskoláét.

Igyekszünk minél többet tenni ennek érdekében.

– **Az új oktatási törvényről jelenleg mit lehet tudni? Milyen változások várhatók a jövőre nézve?**

– Az új köznevelési törvény sok változást hoz az oktatásban, a pedagógusok alkalmazásában, a tankötelezettség teljesítésében egyaránt. Itt a gyermekeket és a szülőket érintő változásokat szeretném felsorolni.

Óvoda:

- 2014.09.01-től a 3 évet betöltött gyermek napi 4 órában kötelezően óvodai foglalkozáson vesz részt. A jegyző az ötödik életév betöltéséig indokoltan felmentheti a gyermeket.
- Tanköteleesség válik a gyermek abban az évben, amikor augusztus 31-ig betölti a 6. életévét. Szakértői vélemény alapján legfeljebb egy évvel meghosszabbítható az óvodai nevelése.

Iskola:

- 2012.09.01-től felmenő rendszerben az első és ötödik évfolyamon kötelezően bevezetésre kerül a mindennapos testnevelés (ez nem váltható ki pl. néptánc órákkal).
- 2013.09.01-től kötelező tanórai foglalkozás része a hit és erkölcsstan (heti két órában). Felmenő rendszerben első és ötödik osztályban kerül bevezetésre.
- Szöveges értékelés csak első osztály első és második félévében lehetséges. Egyébként érdemjeggyel kell a tanuló teljesítményét osztályozni.

• A törvény a fegyelmi intézkedések közé bevette a „tanév folytatásától való eltiltást” és a „kizárás az iskolából” szankciók alkalmazásának lehetőségét.

• A 2012/2013-as tanévben beiratkozó tanulók esetében a tankötelezettségi kor 16 év.

• Lehetőséget ad a törvény a felső tagozatosok számára is az iskolaotthonos oktatás bevezetésére. Nem tartom valószínűnek, hogy a mi intézményünkben ezt igénylik, mivel a művészeti képzés a délutáni időkeret nagy részét elfoglalja. Ám a pedagógusok óraszámának megemlése lehetőséget ad a naponta 16 óráig tartó egyéb felzárkóztató és tehetséggondozó foglalkozások megszervezésének.

A törvényhez kapcsolódó végrehajtási rendeletek csak részben jelentek meg, így a gyakorlati megvalósításban még vannak bizonytalanságok.

– **A szennai iskolának a minőségi oktatás mellett nagy erőssége az iskolával szorosan működő művészeti iskola. Miként alakul ez a helyzet az új törvény életbe lépése után? Ma mi sejthető, mi tudható erről?**

– A köznevelési Törvény tartalmazza továbbra is az alapfokú művészetoktatás lehetőségét. Az alapítványi fenntartású művészeti iskolákról külön nem tesz említést. A normatíva továbbra is ugyanannyi, mint a tavalyi esztendőben.

A művészeti iskolák minősítését 2013-tól újra el kell végezni, gondolom a további működésének a minősítési eredmény lesz az alapja. 2012. június végén átfogó Államkincstári ellenőrzés volt a normatívák jogosultságának megállapításáról, amelyben mindent rendben találtak.

Eddig Szenna Község Önkormányzata, mint iskola-fenntartó az általános iskola épületét és a kultúrházat is térítésmentesen a művészeti iskola rendelkezésére bocsátotta. Remélem, 2013-tól is hasonló formában működhet a művészeti iskola a telephelyével együtt.

– **Milyennek látja az iskola jövőjét az elkövetkező – ne szaladjunk előre – öt évben?**

– Erre a kérdésre nagyon nehéz válaszolni az iskolák bizonytalan jövőképe miatt. Csak reménykedni tudunk, hogy az elmúlt évek szakmai munkája az innovációk, az eredmények ismerete következtében mások is úgy gondolják, itt nálunk folytatni kell a munkát. Nem szabad veszni hagyni azt a szellemi tőkét és lelkesedést, amit már az elmúlt években is megmutattunk magunkból.

Bízom abban, hogy akár integrációban, akár önállóan, a szennai iskola és a művészeti iskola talpon fog maradni és folytatni tudja oktató-nevelő munkáját.

Karácsony Tamás

GOOGLE HELYETT PARADICSOMTŐ ÉS FUTÓBAB

Talán soha nem volt még ilyen aktuális a kérdés az államalapítás évfordulóján: jó-jó, itt vagyunk, de hogyan tovább. Ebben az új korban talán nem ártana valami spéci innováció, ami alkalmas a kérdés megválaszolására. Energianád, Mars-szonda, okostelefon, mind választ ad valamire, igényt elégít ki, vagy éppen igényt állít elő, de hol az innováció a társadalmi megbékélésre. Egy megbékítőgép. Egy empátia-generátor. Egy *ne ítélj, hogy ne ítéltelessé*-berendezés. És akkor mindjárt adódhat egy válasz, időtálló archaikus értékek kísérik bennünket bő ezer éve, miért is ne lehetnének ezek alkalmasak a kiegyezésre. A jó és a rossz közötti választáshoz nem kell se értelmező kézikönyv, se telefonos segítség, se Google, ehhez elég elvileg az értéktudó neveltetés, és ez igen régóta így van.

Persze a neveltetés alaposan megbicsaklott. Nemzetet próbáló előzmények után csaknem fél évszázad diktatúrája tévútra vitte, és ezen a tévúton jószerevével csak ténferegni tudott, az eufóriától az apátiáig jutva el az elmúlt két évtized is. És ezen nem tud változtatni egy új alaptörvény sem előírászerűen: ennyiben mindenképpen modernebb a világ az ezer évvel ezelőttihez képest. Ahogy a szovjet hatalom sem tudott tisztelet kicsikarni maga iránt erőszakkal, (hiába söpörték el maguk is a harmadik birodalom sötét hatalmát, ha a sötétség nekik is szövetségesük lett), úgy a tiszteletet ma sem tudja előírni egyetlen hatalom sem. Arra méltónak kell találatni, nem négyévente, hanem minden pillanatban.

Az államalapító királyra emlékezve ugyanakkor jól látható, abban a korban csak egy kíméletlenül erőskező vezető tudta a megmaradás útjára terelni a nemzetet. Erre juthatunk Szent István törvényeit olvasva, melyben a kereszténység és az egyház értékrendjére alapozott országépítés alapoztatott meg. Sose derül ki, s egyúttal történelmietlen a kérdés, mi lett volna, ha a pogányságba ragad a magyarság, de az erős európai nemzetállamokat látván a vallások mindenütt erős várai voltak a szellem építésének. A katolicizmus és a reformáció ütközése sem gyengítette a kereszténységet, hanem kifejezetten erősítette, egy ökumenikus istentisztelet legalábbis ezt az érzetet sugallja. A katolikus, ortodox és zsidó párbeszéd is feltétlenül erősítheti a hitet, hiszen a világban nagy a baj, sok dolgos kéz elkél az ügyek megjavításában. Ebből egy kicsi, ám de nagy nagyhatású részt vállal, és a nevelésben is jó példa évről évre Szennáról a Riska-tábor, hogy kicsit hazabeszéljünk.

Kiváló kapitányok álltak a hídján, a hazai közéletet látva mégis egy olyan hajó érzetét keltheti manapság Magyarország, ahol a viharban a legénység egy része szélnek szaladt, a másik részének inába szállt a bátor-

sága, a harmadik a kapitányi puccsban mesterkedik, a negyedik a rumos üvegbe kapaszkodik. Elvégett az útirány, vitatott az úticél. A hajón mindeközben a többség csendesen reménykedik, lesz még rend, s lesz még a munkának értelme. Az új kenyér ünnepén ebben bízni kötelesség, különösen falun, ahol a földet még értik az emberek.

Így igazából aki azt gondolja, hogy a Google fontos, de a vidék még fontosabb, közel jár az igazsághoz. Mert a technikát lehet és kell is fejleszteni, de a jón és a rosszon évezredek sem tudtak változtatni. Más kérdés, hogy minél nagyobb távcsövet épít is az ember rengeteg lencsével, annál homályosabban látja maga előtt a lényegget. Éles a rész, kivehetetlen az egész. Pedig csak le kellene hajolni egy szép paradicsomtőhöz, vagy éppen egy aszott futóbabhoz. Lét és nemlét egyaránt benne van. Az ezer év minden napja, nagy bukása és nagy sikere, ami Szent Istvánhoz köt bennünket. Mindannyiunkat a köztársaságban, Magyarországon, és szerte a világban. Mert ez nem elnevezés dolga. Lehet a floridai közel, és lehet a bálványosi távol. Google és távcső sem kell, csak ugyanaz a nyelv. Azt kellene csak megtanulni beszélni, magyarul beszélni, és hallgatni is úgy. Az emberségben van az út mindkettő felé.

Balassa Tamás

EDIT NÉNI – 80

Kedves Edit, Edit néni!

Tulajdonképpen hálás vagyok B. Pali bácsinak, aki orosz nyelvtudásom hiányosságai miatt, vagy másért, de kívül akart tudni a Tanítóképző falain. Ez annyira sikerült, hogy fél évet kellett ismételnem.

Nos, emiatt lehetek hálás, hisz így nem 1982-ben végeztem, hanem 1983-ban. Ennek, az amúgy nem túl nagy jelentőségű, több diákkal előforduló eseménynek köszönhetem, hogy Editet, a falu Edit nénijét megismerhettem.

Mert Edit nénisen szólva, (ha valami rosszul sült el), ki tudja mire lesz ez még jó.

1983-ban (hoppá, közel harminc éves az ismeretségünk, ez Arany János szerint majdnem egy emberöltő) keresett meg Csíkvár Józsi bácsi, hogy segítenék-e a Hagyományörző Együttes vezetésében. Innen az ismeretségünk. Sőt innen kezdve, hol direktbe, hol a háttérből, egyengette az életutamat, ahogy ezt tette a falu életével kapcsolatban is.

- Lehetnél itt Szennán népművelő, ha már ennyire szeretnél népművelő lenni – járta ki a státuszt a megynél.

- Te leszel itt a magyar tanár – mondta néhány évvel később, bár felső tagozatnak még híre hamva sem volt.

Irigylésre méltó még ma is az, az előrelátás és a pedagógia érzék, ahogy tervezett (színhátság, együttes, óvoda, könyvtárfejlesztés, nyolcosztályos iskola, nyugdíjas klub), és a tervek megvalósításához legtöbbször megtalálta és megtalálja a megfelelő embert. Józsi bá-

csitól, Guba Sándorig, a mindenkori tantestület és a falu aktív tagjaiig.

Magvető.

Jut eszembe hirtelen a legmegfelelőbb metafora. Az utolsó néptanítók egyike, aki tudta és tudja, élte és éli, tette és teszi, hogy az iskola nem csak téglá és malter, a falu nem csak középület és közszolgáltatás, hanem a tanítványok és szülők, nagyszülők közössége. Ez, ami összetart iskolát és falut, nem a malter.

A gyümölcs pedig egy élhető falu, irigylésre méltó kulturális étellel.

Köszönöm. Köszönjük.

Edit, Edit néni, Isten éltesse!

Wallinger Endre

MÁRIA – 80

Kiállítással tisztelgett alapítója előtt a Falumúzeum.
Hivatalosan nem is a Falumúzeum, hanem a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága és Szenna Község Önkormányzata tisztelgett, és nem is a hivatalos alapító előtt, mert az nyilván nem Csepinszky Mária, hanem az akkori Megyei Tanács, vagy az Igazgatóság volt.

De tisztelni Ő előtte kell. A Falumúzeum elindítója, építője, gondnoka, bárány-szoptatója, csibenevelője, trágyahordó cselédje, mindenese, tehát életre keltője, éltetője előtt.

Aki nyolcvanadik születésnapján egy ma már legendás korszak születéséről mesélt. Az élő Falumúzeumról. Ahol mindig történt valami. Valami nagyszerű. Táncház, langalló-sütés, gyermektábor, esti énekszó holdfényen, vagy gyertyafényenél, szilvalekvár, lovas vágta, festészet, gyapjúgombolyítás, kenderszövés és minden, ami a magyar népművészet és a Zselic, Belső Somogy életében érték volt, és így talán az is maradt.

A gazdag életút minden évre jutott a kiállításra egy kép a sok ezerből. A nyolcvan kép ott sorakozik a kiállító terem falán, és a képek láttán felidéződik az induló –és azóta is meghatározó- tíz év megannyi eseménye. Az építők hite, vidámsága, az érték-teremtés fáradságos, de felemelő érzése.

Részletekbe hadd ne bocsátkozzak, aki az ünnepen ott volt, a töredékébe belecsöppent a megnyitó beszédet, majd az emlékező sokaság élményeit hallgatva.

Mi lázidombiak is köszöntöttük őt. Táncokkal, népdallal. És fogadalommal, hogy igyekszünk folytatni a szép hagyományt. Csak az a baj, hogy ehhez kevesen vagyunk. Elnök, elnökség, meg harminc-valahány tag.

Nyolcvan kellene, hogy-aminek egyedül nekikezdettségigán folytatni tudjuk, Mária!

Szendefy György

DUDATÁBOR

Hová megy nyaralni? – kértem cégünk egyik külföldi vezetőjét. Sehová – érkezik a meglepő válasz -, kikapcsolom a telefonomat és végre OTTHON leszek. Végül is igaza van, gondolom később, mi is ezt tesszük a Dudatáborban: egy pár napig otthon vagyunk, de úgy igazán. És az ország egész területéről érkező, többségében évek óta visszajáró dudatáboros is úgy érzi: hazajön. Bár ebben az évben úgy tűnt, a sokat emlegetett gazdasági válság itt is érezteti hatását, egy hónappal a tábor kezdete előtt mindössze 12 résztvevőt regisztráltunk Karácsony Tamással, kinek kezében idén összerendeződtek a szervezés szertefutó szálai. Aztán 1-2 héttel a táborkezdés előtt megindult a jelentkezési lapok áradata és június 27-én a „szokásos” 140 feletti résztvevővel nyitottuk meg a 9. Szennai Dudatábort. Nagy örömeinkre a táborozók közt mintegy 20 helybéli művészeti iskolás is volt, kik éltek a számukra biztosított ingyenes részvételi lehetőséggel. Reméljük, ez a szám évről évre nőni fog.

Karácsony Tamásné Bajzik Éva művészeti vezető kérésére évről évre az ország legjobb oktatói jönnek el – illetve büszkén mondhatjuk maradnak itthon -, hogy bevezessenek minket a magyar népzene és néptánc hagyomány egyik legarchaikusabb örökségébe: a somogyiba. Hiszen, ahogy pár éve Andrásfalvy Bertalan neves néprajzkutató előadásában mondta, bár nyelvünk még őrzi a magyar tánc egykori módját: „ugorjunk egyet”, ezt eredeti formájában már csak a somogyi ugrásban találhatjuk meg. Mint ahogy a hosszúfurulya is már csak Dél - Dunántúlon volt fellelhető az újkorban, nemcsak Magyarországon, de egész Európában, mondja idei előadásában Juhász Zoltán, a Zeneakadémia tanszékvezetője. S hogy a hangszerek ne csak múzeumi tárgyak, a táncok pedig fekete-fehér filmen rögzített távoli mozdulatok maradjanak, napi 5 órában „gyakorlati” oktatás folyt a táborban: a hosszúfurulya Juhász Zoltán és Dóra Áron, a furulya Sáringer Kálmán, Takács Krisztián és Nyéky Emese, a citera Husi Gyula, a hegedű Bergics Lajos vezetésével. A du-

dálást Végh Andor tanította, aki az egyik este tartott drávamenti horvát táncházban elhozta Gadányi Pál dudást Tótfaluból. Pali bácsi 80 évesen is vidáman meséli, hogy mennyi időt töltött a szeretett hangszer megszólaltatásával és készítésével, melyért felesége, Ági néni csak egyszer veszekedett vele – naponta, reggeltől estig. Nyitrai Marianna, aki a népi éneket tanította (amikor nem itt Szennában, akkor a Zeneakadémián óraadóként) Nemespátróról hozta el Barinka és Rózsika nénit, kik idén a korabeli lakodalmakról meséltek, felidézve a fogásokat felvezető énekeket. A néptánc oktatás két csoportban is folyt: Czigány Tamás és Pataky Annamária, illetve Zóka Éva és Horváth Tibor vezetésével. A programot kézműves foglalkozások tették teljessé: Orosz Adéltól nemezelést, Rostás Klárától bőrizést, Bereczné H. Erikától kosárfonást, Bálint Angelikától és Horváth Tibortól szövést, Gosztonyi Zoltántól pedig fafaragást tanulhattak a táborozók. S hogy minden ízében somogyi legyen ez a tábor, délután Nagyné Antal Andi és Sebestyén Nóra, az esti táncházakban pedig Szabó Jánosné Rózsika néni kemencés finomságait kóstolhatták a résztvevők.

A Falumúzeumnak köszönhetjük, hogy befogadva a Dudatábor foglalkozásait, nemcsak természeti, de eredeti épített környezetében hangozhattak az ott született dallamok. Az önkormányzat és iskola dolgozóinak pedig, hogy a kellő helyen, a kellő időben volt pad, amire le lehetett ülni, jóleső meleg étel, tiszta fürdőszoba, puha ágy.

Sokan voltunk a Dudatáborban szervezők s még többen résztvevők, melyek között elmosódik az éles határvonal, hiszen ezért érzi itt mindenki otthon magát: van ének, melyet mindnyájan ismerünk, tánc, melyben összefogódzkodhatunk s közösség, melyhez tartozhatunk.

Jövőre is június végén lesz a Dudatábor, melyre már most hívunk: kapcsolj ki a telefonodat s légy pár napig velünk ITTHON.

Nagyné Szendefy Judit

BALLAGÓ TÁNCOSOK

Talán sikerült ráébredni a szülőket, gyermekeket arra, hogy a mai rohanó világban, fogyasztói társadalomban micsoda értékek rejlenek meg a népi kultúrában. Nem eldobni kell magunktól, hanem táplálkozni belőle, büszkének lenni arra, hogy legalább egy kis szelétét birtokolhatjuk ennek az ősi tudásnak. Nem csak táncot szeretünk volna tanítani, hanem a hozzá tartozó paraszti világból is szeretünk volna átadni tájegységként, hogy akik nálunk tanulnak, többek legyenek, értebben gondolkodjanak, magabiztosabbak, kreatívabbak, műveltebbek legyenek. A Magyar népi kultúrával tisztában lenni az identitásunk legmélyebb gyökerei között barangolni, más kultúrákat tisztelni.....Ők már tudják ezt! A legszebben táncolják az országban a

saját táncukat, Somogy megye több falujának táncát, melyre az országos szakma is felfigyelt. Ez is egy célunk volt... Méltó helyre tenni a somogyi táncokat... Nagy lépést tettünk előre és ennek ők is részesei voltak.

A legcsodálatosabb pedig az, hogy mindezt közösségekben tanulhatták meg, fantasztikus sikerek között, felkészítve őket az életre, a közösségekben való együttműködésre, alkalmazkodásra, csapatmunkára mindamelllett, hogy egyéniségek is tudtak lenni. Olyan dolgokat próbáltunk meg beletenni a vándortarisznyába, amelyeket tudjuk, sohasem fognak kidobni belőle, mert az elnyűhetetlen cérnával lett behéímelve.

Zóka Éva és Horváth Tibor táncpedagógusok

Wallinger Ágnes

Jövőre a pesti Táncművészeti Főiskolán folytatom tanulmányaimat. Az általános iskolámban megtanultam elfogadni a többieket. Szeretetre, fegyelmre és tiszteletre neveltek. Nagyon kötődöm a falumhoz, az itteni emberekhez és gyerekekhez. Ezért is nehezen válok meg a falumtól. Örülök, hogy ide születtem Szennába, ahova bármikor hazajöhetek.

Németh Anna

Munkácsy Mihály Gimnázium dráma szakára megyek továbbtanulni. Magammal viszem a tanárok el nem múló szeretetét, tanításukat és jóindulatú szidásukat, hagyományaink szeretetét és megtartó erejét, a közös együttléteket, fellépéseket, a tánc- és népzenei tudást, az osztálykirándulások jó hangulatát, a farsangi közös mulatságokat, a szereplések izgalmát.

Szélesi Máté

Ebből az iskolából leginkább a sok szeretetet viszem tovább. A sok segítséget, biztatást, a tudást amit átadtak. Néha gond volt velünk, de összességében egy elég jó osztály voltunk. A táncnak köszönhetem, hogy sok helyre eljutottam és barátokat szereztem. Nagyon szép nyolc év volt ez, amit nem fogok elfelejteni.

*Zóka Éva, Wallinger Ágnes, Nagy Eszter, Németh Bonita, Berecz Lilla,
Németh Anna, Nagy Borbála, Horváth Tibor.
Elöl: Szélesi Máté, Orsós János*

Nagy Eszter

A Táncsics Mihály Gimnázium biológia szakára nyertem felvételt. Az általános iskolából sok jó emlékekkel távoztam. Barátokat, élményeket és tudást szereztem. Hiányozni fog az a nyugalom, ami az iskolában volt. Most sokkal nagyobb, hangosabb iskolába megyek, és nehéz lesz megszoknom ezeket.

Orsós János

A Kinizsi Pál Élelmiszeripari Szakközépiskolában tanulok tovább, hentesnek. Népi táncból sok sikert értem el és szép eredményeket. Nagyon sokat szórakoztunk a tanárokkal és az osztálytársaimmal és közben megtanultam csónakot evezni. És ami mindennél többet jelent, hogy megtanítottak írni, számolni és olvasni.

Nagy Bori

Amikor hatévesen beléptem az iskolába, alig vártam hogy a nyári szünet után ismét együtt játszhasunk. Am később kiderült, az iskola nem csak móka és kacagás, hanem kemény munka. Utólag már látom, hogy tanáraink nem azért voltak szigorúak, hogy nekünk rossz legyen, csak jót akartak. Szigorúságukkal és fegyelmükkel megfelelő alapot biztosítottak további tanulmányainkhoz, életünkhöz. A táncnak köszönhetően olyan helyeken jártam, ahová különben nem jutottam volna el. Megtapasztalhattam milyen a győzelem. Egy nagyon jó csapat tagja lehettem. Egy családe. Köszönöm zseniális tanáraimnak a türelmes, de sokszor fáradságos munkát. Nélkülük most nem tartanék itt.

Berecz Lilla

A Munkácsy Mihály Gimnázium kéttannyelvű tagozatára megyek továbbtanulni. Várom már a gimit, mégis fájó szívvel hagyom itt a szennai iskolát. Rengeteg jó élményben részesültem az itt töltött 5 év alatt. Az iskolában zenei és néptáncos tudást is elsajátíthattunk, kiváló tanároktól. Megtanultuk, hogy milyen a csapatmunka és hogyan kell összefogni. Összességében csupa jó emléket viszek magammal.

LÁZIDOMBI HÍREK

VIOLINOMAD

Érdekes tábornak adott otthont Szenna augusztus 6-10-e között. Karácsony Katalin Madridban élő hegedűtanárnő spanyol növendékei és Varga Ferenc budapesti hegedűsei találkoztak itt, hogy közös nyelvük, a zene segítségével ismerkedjenek egymással és a két ország különböző kultúrájával.

Ha valaki ez idő alatt elsétált a Panzió előtt, a társalgó felől hegedű, brácsa, cselló hangjait hallhatta.

Hol a „Szennai lipisen, laponson...”, hol spanyol és nepáli dallamok, hol barokk muzsika hangjai szűrődtek ki a nyitott ablakokon. Egész nap muzsikáltak, szabadidejükben pedig barátságot kötöttek Szennával.

Megnézték a Falumúzeumot, meglátogatták Bendi Géza bácsi hegedűkészítő műhelyét.

Handó Irénkenéni finom bográcsos paprikáskrumplit főzött, Antal Andi jóvoltából megkóstolhatták a „híres” langallót finom házi bodzaszörppel Zóka Peti Lidi néni egykori házában.

Nemezlabdát készítettek és a Somogy Zenekar hangszerbemutatóján a magyar népi hangszerekkel, néptáncokkal ismerkedhettek.

Tartalmas hetet töltöttek itt, melynek záróprogramja a református templomban megrendezett vonós kamarazenei koncert volt. A hangversenyen magyar, spanyol, nepáli népdalfeldolgozások mellett Bartók Béla hegedűduói, barokk szerzők művei és korálfeldolgozások csendültek fel a gyerekek, tanáraik és meghívott vendégművészek előadásában.

Ritkán szól Szennában komolyzene. Még ritkábban olyan színvonalon, mint ezen a koncerten.

Mind a gyerekek, mind a tanárok, mind a meghívott vendégművészek Szennát szívükbe zárva indultak tovább.

Jövőre szeretnék újra eljönni, élményeiket továbbadva, többedmagukkal.

Szeretettel várjuk Öket, a Violinomad tábor lakóit.

Karácsonyné Bajzik Éva

Kedves gyerekek, a **Lázidombi Kulturális Egyesület** egy nektek szóló programot indított el, „Napralforgók”, – szellemi szabadiskola gyermekeknek – címmel. Ennek keretében rendeztük meg májusban a „Mesék a csillagos égbolton” című vetített képes előadásunkat, illetve júniusban a „Mit üzen a biblia a gyerekeknek” – diavetítés Kálmán atyával – programunkat. A jövőben a következő témák bemutatását tervezzük:

- „SZÉCHENYITŐL NAPJAINKIG” a balatoni hajózás története.
- „SZÍNHÁZ A KULISSZÁK FELŐL” látogatás a Csiky Gergely Színházban.
- „AZ ŐSZI ERDŐ” barangolás a ropolyi erdőben.
- „A ZENE MINDENKIÉ” látogatás a pécsi Martyn Ferenc Művészeti Szabadiskolában.
- „SZENT KARÁCSONY ÉJJEL” közös karácsonyi műsor létrehozása.
- „ÖVEGES PROFESSZOR ÚR ” rendhagyó fizika óra a Csodák Palotájában.
- „GYERMEKKONCERT” Saint-Saens: Az állatok farsangja

Benneteket is szeretnénk bevonni abba, hogy a jövőben milyen témákat szeretnétek látni, hallani ebben a sorozatban, illetve számítunk segítségetekre a szervezéssel, lebonyolítással kapcsolatban is.

Kérjük, hogy írtátok meg javaslatokat, észrevételeiteket. Bízunk benne, hogy így módon sikerül a Titeket leginkább érdeklő témákat megjeleníteni.

Szeretettel várjuk soraitokat az

info@lazidombi.hu,

vagy a

karakter1955@gmail.com

e-mail címekre.

Impresszum:

Kiadja: Lázidombi Kulturális Egyesület • 7477. Szenna, Tildy Zoltán u. 31. • Felelős kiadó: Karácsony Tamás

Elérhetőség:

www.lazidombi.hu • e-mail: info@lazidombi.hu • mobil: +36 20 584 5507